# Атомник України

№8 (482) 25 лютого 2010 року

*Заснована 1 грудня 2000 року*

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ


ЄДНАЄ ВСІХ НАС ПРОФСПІЛКА

## Солидарные усилия — всегда на пользу

**Молодежное крыло Южноукраинской объединенной организации профсоюза, насчитывающее около трех тысяч человек, сформировалось совсем недавно, когда вошли сюда молодежные профячейки атомной электростанции, в/ч №3044 и СМСЧ №2. Возглавляет организацию молодежи инженер по учету и контролю ядерных материалов ЮУАЭС Владислав Момотов, который трудится на предприятии с 2001 года.**

Работу организации молодежи считает успешной председатель Южноукраинской объединенной организации профсоюза Владимир Лещотный, говоря об этом с присущим ему добрым юмором: «Важно, что они не доставляют мне неприятностей…». При этом перечисляет массу нужных и полезных дел, которые на счету активных молодых сопрофсоюзников. А это участие в конкурсах профессионального мастерства, шефская работа, социальные, спортивные и культмассовые мероприятия… «Смотрите, как цены на все бешено растут, — грустнеет главный профсоюзник ЮУАЭС. — А им, чтобы поехать на те же соревнования, нужны деньги на транспорт, питание, проживание …».

Профком предприятия и администрация во всех вопросах идет нам навстречу, особенно в это кризисное время, — говорит молодежный профлидер Владислав Момотов. — Всегда есть диалог с председателем объединенной организации профсоюза Владимиром Лещотным, заместителем генерального директора по кадрам Владимиром Авраменко, начальником управления кадров Александром Клаусом, начальником отдела социального развития Сергеем Снитковым. Эти руководители воспринимают нас всерьез, понимают, зачем мы нужны. Нет ультимативной формы в общении с нами, категорических отказов. Компромисс в процессе диалога — это, пожалуй, самое сложное в работе. Но мы его находим! Главное, что есть команда единомышленников — наш опытный профком, есть Совет организации молодежи, который все решения принимает сообща. Важно, чтобы ребята понимали, что от них самих многое зависит, чтобы участвовали в жизни предприятия, организации. У нас созданы комиссии по направлениям деятельности.

Очень важным моментом в нашей деятельности считаю информированность членов коллектива о принимаемых профсоюзом решениях и положительных результатах проделанной работы. Ведь не секрет, что многие еще судят о ней по количеству распределенных путевок или выделении материальной помощи. Людям надо рассказывать, что делается для их блага с помощью того же Атомпрофсоюза, членом ЦК которого является и наш председатель Владимир Иванович Лещотный. Вспомним хотя бы прошлый кризисный год, когда финансовое положение в атомной отрасли, за счет которой были преференции государства другим секторам экономики, могло бы негативно отразиться на выплате заработной платы, на социальном пакете работников ядерно-промышленного комплекса. Эти жизненно важные вопросы были поставлены на контроль профсоюзом и успешно решены, благодаря настойчивым и последовательным действиям Председателя Атомпрофсоюза Валерия Матова, его заместителя Алексея Лыча, Президиума ЦК. Многие воспринимают это как должное, не всегда придавая значение, какая огромная работа была проделана в этом плане.

Хорошим показателем деятельности нашей организации молодежи есть проводимые конкурсы профессионального мастерства. В минувшем году на Южно-Украинской АЭС прошли соревнования по восьми рабочим специальностям. Потом мы были принимающей стороной таких состязаний со всех атомных электростанций Украины. Готовились серьезно, поэтому все прошло на достойном уровне, услышали слова благодарности по части организации конкурса. Кстати, пятеро из восьми победителей — это работники ЮУАЭС.

**(Окончание на 3-й стр.)**

НОВА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ЛОГІКА АТОМНОГО МІСТА

## Главное завоевание Славутича

### — это современный уровень и качество жизни людей

*Интервью газете городского головы Владимира УДОВИЧЕНКО*

**Владимир УДОВИЧЕНКО — самый старый городской голова самого молодого в стране города атомщиков Славутича. Старый не в контексте паспортных данных, а по сроку пребывания на посту. Бессменно он управляет городом с 1990 года. Особенность Славутича — не только в юном возрасте, но и в том, что он первый и единственный город в Украине, где происходит снятие с эксплуатации АЭС.**

**Есть ли жизнь у атомграда после останова атомной электростанции — вопрос, на который не все могут ответить утвердительно. Владимир Петрович — может. И во многом этот ответ предопределен именно работой самого головы, у которого хватило сил и желания выжить и выжать из сложной, мягко говоря, ситуации все возможное и даже больше того.**

**— Славутич, пожалуй, самый молодой город атомщиков. Владимир Петрович, расскажите, пожалуйста, читателям об истории создания города. Какие особенности по сравнению с другими атомными общинами вы бы выделили?**

— Город Славутич — самый молодой город не только бывшего Советского Союза и Украины, но и Европы. Решение о строительстве города было принято 14 октября 1986 года. В марте 1988 года состоялось получение первых ордеров. Это — быстрое строительство, уникальный проект, в котором принимало участие много институтов уже независимых государств, а тогда еще республик.

Город проектировался и строился всем Советским Союзом. Это уникальный интернациональный проект, отображающий архитектуру от Закавказья до Прибалтики. Тогда мы мечтали, что создадим и построим город XXI века. XXI век наступил, и хочется, чтобы Славутич отвечал требованиям и взглядам современности.

**— Какие предприятия являются основными налогоплательщиками в городской бюджет?**

— Основным предприятием, ради которого, в принципе, и был построен город Славутич, есть и будет Чернобыльская атомная электростанция. И это на сотни лет.

Славутич был построен исключительно для работников ЧАЭС, которые должны были возобновить АЭС для дальнейшей работы. Сейчас им приходится снимать станцию с эксплуатации, приводить объект в экологически безопасное состояние. Это все функции коллектива, и коллектив имеет свой город — город Славутич.

Это предприятие всегда будет главным, хотя уже и отстает по количеству рабочих мест. Сегодня на ЧАЭС числится из 10 000 работающего населения всего 3200 жителей города.

То же самое касается и бюджета города. Хотя в этом году сторонние поступления и превысили 50% отчислений в бюджет Славутича, станция все равно остается главным донором.

**(Окончание на 2-й стр.)**

«Декілька слів стосовно кризи. У нас, в Україні, якщо вона і є, то це криза влади. Все решта — створено штучно. У нас ніщо нікуди не подівалося, відбувається перетікання капіталів з однієї кишені в іншу. 85% кишень українських громадян у цьому не беруть участі. Вихід з кризи — будувати нові атомні блоки, дороги, мости. Ресурси є.

Сьогодні все у світі паралізовано, окрім профспілок. Я в Страсбурзі зустрічався з французьким представником міжнародних профспілок, які були і на ЧАЕС. Вони закликають приєднуватися до них, активно діяти, вони будуть допомагати. Вони навчилися захищати громадян Західної Європи, за одну добу організовують страйк з будь-якого питання в будь-якому місці. Законно. Тільки профспілки можуть сьогодні вирішувати болючі проблеми, це остання наша надія».

***(Із виступу міського голови Славутича В.П. Удовиченка на виїзному Пленумі ЦК Атомпрофспілки, м. Славутич, 31 жовтня 2008 року)***

**Обособленное подразделение ГП НАЭК «Энергоатом» «Атомремонтсервис», расположенное в г. Славутиче, — это безопасное и эффективное выполнение сложных и внерегламентных работ на АЭС. Коллектив подразделения получил международный сертификат управления качеством. Система управления охраны труда и здоровья в АРСе также соответствует высоким стандартам**

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ПРОФСПІЛКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

## Про чинний розмір мінімальної зарплати на 2010 рік

**До Федерації профспілок України надходять звернення з проханням надати роз'яснення стосовно чинного розміру мінімальної заробітної плати з 1 січня 2010 року. У зв'язку з цим повідомляємо.**

Після прийняття Верховною Радою України Закону України «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати» від 20.10.2009 №1646-VI (набрав чинності 4 листопада 2009 року) Федерація профспілок України у листопаді 2009 року інформувала членські організації щодо обов'язковості для роботодавців застосування нових розмірів місячної мінімальної зарплати, які передбачені цим Законом. Адже Закон є чинним і обов'язковим для виконання на всій території України всіма суб'єктами господарювання.

Це підтверджується і роз'ясненнями Державної податкової адміністрації України щодо права платників податку з доходів фізичних осіб на застосування у 2010 році податкової соціальної пільги (лист ДПА від 14.01.1020 №160/6/17-0716), а також щодо організації роботи по декларуванню доходів, одержаних фізичними особами у 2009 році (лист ДПА від 24.12.2009 №28800/7/17-0217). У вказаних роз'ясненнях розмір податкової соціальної пільги у 2010 році обчислюється із мінімальної заробітної плати на 1 січня 2010 р. у 869 грн., відповідно до Закону №1646-VI.

Також слід наголосити, що Генеральною прокуратурою оскаржуються рішення Кабінету Міністрів України стосовно перегляду розмірів пенсій, які прийняті без врахування положень Закону України «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати» від 20.10.2009 №1646-VI.

Отже, передбачені у Законі від 20.10.2009 №1646-VI розміри мінімальної заробітної плати на 2010 рік підлягають обов'язковій реалізації усіма роботодавцями України й повинні бути враховані при укладанні чи внесенні змін до колективних договорів та угод. А саме: з 1 січня 2010 року – 869 грн., з 1 квітня – 884 грн., з 1 липня – 888 грн., з 1 жовтня – 907 грн., з 1 грудня – 922 грн.

НОВА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ЛОГІКА АТОМНОГО МІСТА

# Главное завоевание Славутича

## — это современный уровень и качество жизни людей

**(Окончание. Начало на 1-й стр.)**

Второй донор — это обособленное подразделение ГП НАЭК «Энергоатом» «Атомремонтсервис». В нем работает более 850 человек. Благодаря АРСу город сохранил связь с атомной энергетикой — ведь государственное специализированное предприятие ЧАЭС выведено из энергетической сферы НАЭКа и Минтопэнерго и находится в управлении Министерства чрезвычайных ситуаций.

Конечно, это огромная потеря, налицо неэффективное управление со стороны государства процессами на ЧАЭС. Я не хочу бросать камень в огород руководителей МинЧС — у них совсем другие задачи. Но пройти мимо факта сложно.

Третье направление — это развитие бизнеса. Несколько лет назад Славутич организовал специальный экономический проект. К сожалению, он закрыт, но предприятия созданы и работают. Мы создаем самые лучшие условия для создания и эффективного существования бизнеса. Маленький город с открытой экономикой.

У нас, практически, город свободной экономической зоны. Наша система исключает коррупцию. В Славутиче просто нет необходимости давать взятки. Все и так решается. Это наше завоевание, и оно дает нам возможность развиваться.

У нас создана инфраструктура для поддержки бизнеса. Это — лучшее агентство в Украине по развитию бизнеса, бизнес-инкубатор, фонд поддержки предпринимательства, фонд кредитования, международный бизнес-клуб. Все это дает возможность и сделать первый шаг в бизнесе, и продолжать, развивать дело. А город получает доходы в бюджет.

**— Идут ли инвестиции в строительство, в частности жилищное, и кто инвестор?**

— Мы сейчас закончили дом на 74 квартиры и начали заселение. Наш инвестор — люди, но основную помощь оказывает ГП НАЭК «Энергоатом». Компания выдала ссуды и стала опосредованным кредитором строительства жилья для работников «Атомремонтсервиса». И это победа.

Еще один дом планируем строить совместно с государством. Это 200-квартирный дом на госусловиях строительства жилья, но, конечно, с какими-то преференциями.

Кроме того, движется частное строительство. Мы даем возможность строить частные коттеджи. Очень хороший проект в московском квартале завершит ансамбль коттеджной постройки. Люди активно участвуют. Мы содействуем людям в решении этих вопросов.

Частная фирма начала проектирование 183–184 домов, но, к сожалению, эта стройка прекращена в условиях кризиса. Сейчас мы работаем под патронатом государства и частного бизнеса в рамках строительства жилья.

То есть, мы ни на день не затормаживаем решение жилищной проблемы. В Славутиче создаются и будут создаваться самые лучшие условия для строительства жилья на любой основе.

Будущее Славутича

**— Какие перспективы у Славутича? Ведь рано или поздно лицензия для ЧАЭС закончится.**

— У города есть перспективы благодаря и «Энергоатому», и частному бизнесу, который прекрасно себя здесь чувствует. Но чтобы закрепиться основательно в атомной сфере, дать работу атомщикам, которые живут в городе, мы работаем над тем, чтобы разместить на территории Славутича новый научно-исследовательский реактор.

Ваше издание писало о том, что у киевского исследовательского реактора скоро заканчивается срок эксплуатации, и одной из самых перспективных площадок для нового реактора считается именно Славутич.

Кроме того, мы предлагаем нашу площадку и для создания украинского ядерного центра. Это будет логично и станет спасением для всего Черниговского региона.

**— А что думают жители о возможном строительстве АЭС или исследовательского реактора? Проводили ли опрос общественного мнения, и какое сейчас в целом у горожан отношение к атомной энергетике?**

— В городе профессиональное отношение к атомной энергетике, так как здесь в основном живут профессионалы, их дети. Да, мы должны работать и над альтернативой. Но, к сожалению, в ближайшее столетие сложно будет перевести мир на новые источники энергии. Нет, альтернатива будет, но ее процент останется низким, а энергия мирного атома сохранит свои базовые позиции.

Конечно, в Славутиче живут современные люди, которые, видят перспективы и в энергосбережении, и в новых источниках электроэнергии, но и не являющиеся противниками атомных электростанций.

Главное условие развития атомной энергетики — это безопасность. Безопасность превыше всего. И мы тут это хорошо знаем.

Исследовательский реактор — способ закрепиться в атомной сфере.

**— То есть жители Славутича не против строительства нового исследовательского реактора?**

— У нас не будет проблем. Мы постоянно рассматриваем этот вопрос в общественном совете, который выражает мнение людей. Поэтому, думаю, что большинство проголосует «за».

**— Как вы относитесь к альтернативным источникам энергии? Сейчас в Украине модно строить ветровые станции. Вы бы у себя построили?**

— Этот проект не один раз рассматривался в Славутиче, но пока отсутствует бизнес-составляющая. Если к нам придут люди с инвестициями, с бизнес-планом, которые захотят реализовать этот проект, то мы создадим им самые лучшие условия и будем покупать их электроэнергию.

Мы реализовали проект когенерации, он сегодня работает в Славутиче. Это немного — одна установка, 2 МВт, но можно его развивать дальше.

Мы смогли с 1999 года сократить потребление газа при увеличении социальной инфраструктуры в два раза. Это огромное достижение, это большая работа. У нас реформирована система коммунальных отношений, которая может работать еще десятки лет. Она абсолютно конкурентна.

Единственное чего не хватает — это дешевых и долгосрочных кредитов. Мы работаем над этим, работаем еще и над проектом концессии, который считаем тоже эффективным.

Мы работали с французами, но сейчас период, который характеризуется снижением интереса к Украине. Хотя, я думаю, что в ближайшее время этот интерес возобновится.

Кроме прочего, мы работаем и по Киотскому протоколу над проектом внедрения торфа. Торф у нас рядом. Торфа много. Мы будем его использовать. Задача такая: с первого апреля по первое ноября уйти от использования газа вообще. И я уверен, нам это удастся.

Раньше надо мной посмеивались, а сейчас спрашивают: «Когда будет торф?».

**— Недавно парламент принял закон о социальной защите населения, проживающего возле ядерных установок. Славутич подпадает под эти льготы и в чем они заключаются?**

— Славутич не попадает под эти льготы, потому что мы далеки от Чернобыльской станции. 50 км, и уже сложно доказать, что мы входим в зону. Вместе с тем это большое завоевание и я поддерживаю этот закон. За ним развитие атомной энергетики и развитие территории. И хорошее отношение людей, которые живут на прилегающих территориях, к развитию атомной энергетики.

**— В 2000 году вы говорили, что вы капитан тонущего корабля. «Я уйду отсюда последним, но до этого попытаюсь все-таки его спасти» — это цитата из вашего интервью. Что-то изменилось?**

— В принципе, я убеждал тогда, что я не предатель, что я не бегу с тонущего корабля. Я говорил о том, что делал и сделаю все что могу. Я никогда не предполагал, что буду работать с полностью остановленной ЧАЭС, и этой проблеме будет уделяться такое внимание государства. Это был корабль, который действительно тонул! В теории он не мог выплыть. И что с ним делать? Что, просто тонуть с ним?

Были обстоятельства, в том числе и семейные, которые изменили меня. Я тогда решил, что буду счастливее, если утону вместе со всеми на этом корабле, чем если уйду из Славутича. Моя жена убедила меня в том, что лучше тонуть с кораблем, но пытаться удержать его на плаву, чем жалеть, что ты мог что-то сделать, но не сделал.

Зато сегодня я твердо могу сказать, что корабль выдержал курс, не утонул, реформировался, перестроился, трансформировался в условиях современного капитализма. В Славутиче реализованы самые лучшие, самые прозрачные и эффективные рыночные отношения. Вместе с тем есть элементы сильного социального государства.

Сегодня Славутич — как государство с самой современной моделью местной демократии. Это город гражданского общества с огромным количеством общественных организаций, которые активно принимают участие в общественной жизни, в развитии города во главе с общественным советом. Это самое главное завоевание Славутича.

Люди каждый понедельник встают рано утром, отдают силы и энергию, чтобы вложить частицу души в этот маленький город. Маленький, но очень сильный, очень амбициозный, очень известный город Славутич.

Это огромное завоевание, и поэтому Славутич конкурентен во всем: и в политической системе, и в экономической. Такие возможности для развития бизнеса, как в Славутиче, не имеет ни один город в Украине.

Но самое главное — это уровень и качество жизни людей. Славутич — город, который имеет самые лучшие условия для развития личности. Это город для молодых людей, вот его главная философия. Через молодежь город объединяет все поколения, здесь действует меморандум поколений. Здесь депутаты творят, а не выходят на митинги и дурят людей. Их творчество — это их проходной балл в будущее Славутича.

**— Расскажите, как вы пришли в политику и трудно ли быть руководителем атомного города?**

— Уровень образования, планов — даже, если хотите, генетика — детей и взрослых в атомном городе намного выше, чем в других городах. Все другое. Другой мир. Естественно, я должен ему соответствовать. Такие города обычно небольшие — до 50000 населения.

Специфика маленького города — это среда для комфортной жизни человека. В маленьком городе можно хорошо жить. Это не мегаполис, где ты теряешься.

В Славутиче есть все и для взрослых, и для детей. Наша транспортная составляющая — 10 минут. За 10 минут детки могут пройти в школу искусств, дом детского творчества, школу, лицей, центр развития, бассейн, физкультурно-оздоровительный комплекс. Есть чем заняться и взрослым.

Власть, и городские головы в том числе, могут ошибаться только один раз — это как у саперов. В маленьком городе ошибки сложно не заметить, и они не прощаются.

Надо всегда быть в форме и всегда соответствовать времени и территориальному сообществу такого уровня. Поэтому я хочу поблагодарить славутичан, что они дают мне возможность достигать хороших результатов в жизни.

**— Если бы вам предложили возглавить орган самоуправления (или должность в исполнительной вертикали) в любом другом городе Украины, какой бы выбрали?**

— Столицу! Изменить ее, причем очень быстро. Я сегодня готов к этому и теоретически, и практически. У меня сегодня нет задач, которые я не смог бы решить: построить теоретическую модель, спрограммировать, спланировать. За эти годы жизни я научился хорошо реализовывать именно проекты развития.

— Дай Бог. Я бы только порадовался за Киев и киевлян. Благодарю от имени читателей за интересное интервью и желаю вам и Славутичу развития, роста и реализации новых замечательных идей.

**Александр КУПНЫЙ,**
г. Славутич

***Справка: Владимир Удовиченко** — доктор экономических наук, профессор. Лауреат Государственной премии Украины в области науки и техники и Международной премии им. Вернадского. Представитель Украины в Конгрессе местных и региональных властей Европы. Глава координационного совета Фонда содействия местному самоуправлению в Украине, президент Всеукраинского общественного объединения «Клуб мэров».*

***К теме***

**С 1 по 12 февраля в Международной радиоэкологической лаборатории (МРЛ) Чернобыльского центра (г. Славутич) состоялось международное консультационное совещание, посвященное вопросу создания радиоэкологической лаборатории в Ираке.**

Консультационное совещание организовано Международным агентством по атомной энергетике (МАГАТЭ) и Чернобыльским центром.

Среди участников совещания — представители Министерства науки и технологий Ирака, Техасского технологического университета, Государственного департамента США.

В ходе совещания был одобрен Меморандум о взаимопонимании по научному и технологическому сотрудничеству между Министерством науки и технологий Ирака и Государственным научно-исследовательским учреждением «Чернобыльский центр по проблемам ядерной безопасности, радиоактивных отходов и радиоэкологии».

Обсуждался проект соглашения между Ираком и Украиной по содействию иракской стороне в создании национальной радиоэкологической лаборатории путем проведения тренинг-курсов для иракских специалистов и их обучения использованию лабораторной техники и измерению активности радионуклидов в пробах окружающей природной среды.

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

# Завершився Спільний проект ЄК-МАГАТЕ-Україна з оцінки безпеки вітчизняних АЕС

**В Україні завершено реалізацію Спільного проекту ЄК-МАГАТЕ-Україна з оцінки безпеки українських атомних електростанцій. Проект було започатковано на підтримку реалізації положень Меморандуму між Україною та Європейським Союзом про порозуміння щодо співробітництва в енергетичній галузі.**

Мета Спільного проекту — підтвердити відповідність рівня безпеки українських АЕС міжнародним стандартам і вимогам з ядерної безпеки.

До цієї роботи було залучено вітчизняних фахівців і міжнародних експертів — представників Європейської Комісії та МАГАТЕ.

Оцінку безпеки проведено шляхом самооцінки, виконаної українською стороною, та експертних місій МАГАТЕ на всі енергоблоки вітчизняних АЕС. Фактично протягом одного року було проведено 14 експертних місій.

У рамках виконання дорожньої карти «ядерна безпека» Меморандуму розглянуто такі напрями: проектна безпека атомних електростанцій; експлуатаційна безпека АЕС; поводження з радіоактивними відходами (РАВ) та виведення АЕС із експлуатації; регуляторні питання.

**Результати оцінювання безпеки свідчать, що діючі енергоблоки АЕС України практично повністю відповідають міжнародним вимогам та стандартам з ядерної безпеки, які стосуються проекту станції, експлуатації, поводження з РАВ та зняття з експлуатації. Виявлені в ході реалізації Спільного проекту питання активно вирішуються.** Досвід МАГАТЕ з перевірки безпеки свідчить, що подібна ситуація склалася і в багатьох інших країнах.

**При цьому міжнародні експерти відзначили, що робота, проведена у рамках Спільного проекту в Україні, є унікальною і не має аналогів у світі.** Досі у жодній країні світу не проводилась така масштабна і комплексна оцінка безпеки атомних електростанцій. Україна своїми діями черговий раз продемонструвала відкритість та готовність до конструктивного співробітництва.

Реалізація проекту сприятиме інтеграції вітчизняної та європейської енергосистем.

## У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

**Верховна Рада України:**

- **ухвалила в першому читанні урядовий законопроект «Про забезпечення громадян доступним житлом». За це рішення проголосувало 320 народних депутатів.**

У законопроекті пропонується визначити правові, організаційні та економічні засади державної політики щодо забезпечення громадян, які потребують поліпшення житлових умов, але не мають права на соціальне житло, доступним житлом. Під ним розуміються «збудовані і такі, що споруджуються за державної підтримки, житлові будинки (комплекси), в тому числі садибні (одноквартирні) житлові будинки, квартири в багатоквартирних житлових будинках».

Право на доступне житло мають громадяни, які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, середньомісячний сукупний дохід яких у розрахунку на одну особу (члена сім'ї) не дає права на отримання соціального житла та дохід яких не перевищує чотирикратного розміру середньомісячної заробітної плати в регіоні (за даними центрального органу виконавчої влади в галузі статистики).

Відповідно до законопроекту такі громадяни та члени їхніх сімей можуть скористатися правом на доступне житло лише один раз. Право вважається використаним з моменту одержання громадянином доступного житла у власність. Облік громадян, які мають право на доступне житло, ведеться органами місцевого самоврядування за місцем проживання таких громадян після набуття ними повної цивільної дієздатності відповідно до закону.

Для громадян, які мають позачергове і першочергове право на поліпшення житлових умов, передбачається не більш як 20% загальної кількості квартир житлового будинку, збудованого як доступне житло. Порядок ведення обліку громадян, які мають право на доступне житло, визначається Кабінетом Міністрів України.

- **ухвалила Закон «Про внесення змін до Закону «про соціальний захист дітей війни» (щодо права на стаціонарну медичну допомогу у шпиталях ветеранів війни).**

Законом надано право дітям війни, які є інвалідами, на стаціонарну медичну допомогу у шпиталях ветеранів війни при відповідних показаннях та за наявності вільних місць.

Під час обговорення до документа внесено зміни, які передбачають, що зазначені категорії осіб мають право отримувати таку допомогу і у військових госпіталях за наявності вільних місць;

- **прийняла за основу законопроект про внесення змін до статті 25 Закону «Про відпустки» (щодо гарантування відпустки для одного з батьків на період карантину).**

Законопроектом пропонується обов'язково надавати відпустку без збереження заробітної плати матері або батьку, які мають дитину до семи років, на період оголошення карантину на відповідній території. Про це йдеться в повідомленні Інформаційного управління.

## ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ПРОФОРГАНІЗАЦІЙ

### Щодо Податкового звіту про використання коштів неприбутковими установами й організаціями

У зв'язку з випадками пред'явлення податковими органами претензій до профспілкових організацій щодо порушення ними строків подання ***Податкового звіту про використання коштів неприбутковими установами й організаціями (Звіт),*** інформуємо про наступне.

Відповідно до Порядку подання Звіту, затвердженого Наказом ДПА України від 11.07.1997 р. №233 *«Про затвердження форми Звіту про використання коштів неприбуткових організацій і установ та порядку їх заповнення»,* неприбуткові, в т.ч. профспілкові організації повинні подавати такий Звіт **1 раз на квартал.**

При цьому для первинних профспілкових організацій, які не мають звільнених членів виборних профспілкових органів та не отримують доходів, що є об'єктом оподаткування, ДПА України листами від 20.04.2000 р. №5627/7/15-1317, від 25.06.2003 р. №1004/7/15-1317 та від 23.08.2007 р. №8144/6/11-0116 встановила інші строки подання звітності — **1 раз на рік.**

Проте, на жаль, у своїх листах ДПА України не пояснила, протягом якого періоду слід подавати таку звітність.

Водночас, Закон України №2181-III від 21.12.2000 р. *«Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (абзац «в» пп. 4.1.4.)* встановлює, що податкові звіти за **податковий рік** повинні подаватися до податкових органів протягом 60 календарних днів.

Усне підтвердження цьому ми отримали від фахівців ДПА України у 2008 р.

Однак на сьогодні ДПА України не визнає посилання на Закон №2181-III та не підтверджує попередніх домовленостей, зазначаючи, що для всіх профспілкових організацій встановлено один строк подання Звіту — протягом 40 календарних днів.

Приносимо вибачення, якщо таке непорозуміння з податковими органами призвело до негараздів у діяльності профспілкових організацій.

***Департамент апарату ФПУ з питань економічного захисту***

## РОЗ'ЯСНЮЄ ПЕНСІЙНИЙ ФОНД УКРАЇНИ

***Як встановлюють мінімальний розмір пенсії шахтарям? Які періоди зараховують додатково до пільгового стажу шахтарів?***

***Т.П., Кіровоградська обл.***

З 16 вересня 2008 року набрав чинності Закон України «Про підвищення престижності шахтарської праці» (далі — Закон), спрямований на підвищення престижності шахтарської праці, надання додаткових гарантій у виплаті пенсій та підвищення заробітної плати. Статтею 8 Закону визначено особливості пенсійного забезпечення в частині встановлення мінімального розміру пенсії шахтарям, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 року для жінок, у розмірі 80 відсотків від середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, що втратили працездатність.

Під час визначення права на перерахунок пенсії згідно з цим Законом до шахтарського стажу додатково зараховують, зокрема:

— час проходження військової служби при дотриманні умов, передбачених законодавством, у тому числі Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо зарахування до стажу роботи, який дає право на пенсію на пільгових умовах, часу проходження строкової військової служби»;

— період навчання у професійно-технічному закладі за умов, передбачених законодавством, у тому числі Законом України «Про професійно-технічну освіту».

— період перебування на інвалідності внаслідок професійного захворювання чи трудового каліцтва, який зараховується при призначенні пенсії за віком.

## ЄДНАЄ ВСІХ НАС ПРОФСПІЛКА

# Солидарные усилия — всегда на пользу

**(Окончание. Начало на 1-й стр.)**

На этот год запланировано проведение в Южноукраинске «Энергетической волны». Приурочена она будет ко Дню молодежи, приедут музыкальные коллективы со всех городов — спутников атомных электростанций.

Среди спортивных мероприятий хотелось бы отметить проведение ежегодных турниров по бильярду, по баскетболу. Участвуем в спартакиадах Атомпрофсоюза и в наших, станционных, и в формате НАЭК «Энергоатом». Плодотворно работаем с детьми в социальном отеле и школе-интернате. Со школьниками города проводим интерактивные мероприятия по борьбе с курением, наркоманией. Летом для детей, которые остаются в городе, готовим актуальные тематические занятия по правилам поведения на дороге, на воде. Для выпускников школ читаем лекции по теме «Введение в атомную энергетику».

Молодежь у нас, в основном, энергичная, держится за нормальную работу, приличную зарплату. Главное, что заработок стабильный, есть социальный пакет, куда входят гарантированная оплата больничных листов, отпускных, есть выгодное страхование и многое другое.

Есть у нас немало проблем, которых на местном уровне не решить. Взять, к примеру, тот же вопрос ипотечного кредитования жилья. Мое пожелание, чтобы этому было уделено особое внимание на уровне Атомпрофсоюза.

**Людмила ГАПЮК**

## СОЦІАЛЬНІ СТАНДАРТИ І ГАРАНТІЇ-2010: ПРОФСПІЛКОВА ПОЗИЦІЯ

# Підвищення зарплати вигідно державі

**Беззаперечним фактом є те, що доходи більшості громадян України є недостатніми для гідного існування і не відповідають конституційним нормам. Має місце високий рівень бідності серед населення саме через низькі заробітки та пенсійні виплати. Ці питання в Україні продовжують бути досить актуальними.**

**Які зміни в оплаті праці потрібні в 2010 році? Що пропонують і за що боротимуться профспілки? Ухвалений парламентом закон про соціальні стандарти викликав неоднозначну реакцію? Чому? Де вихід?**

Про позицію профспілок щодо проблем заробітної плати та можливі її зрушення в 2010 році розповідає заступник Голови Федерації профспілок України Григорій Васильович ОСОВИЙ:

— Спочатку варто об'єктивно оцінити ситуацію в економіці України.

2010 рік, на жаль, ще матиме ознаки кризи, хоча прогнозується невелике, 3–3,5%, зростання валового внутрішнього продукту порівняно з минулим роком, в якому падіння ВВП оцінено на рівні 18–20%. Щоб дати більш потужний імпульс економічному зростанню, потрібні значні інвестиції. До того ж конче необхідно хоча б розпочати глибоку структурну перебудову економіки, техніко-технологічне переоснащення підприємств з метою підвищення конкурентоспроможності і зниження уразливості від циклічних коливань на світових ринках. Якщо цього не робити, криза може повторитися, причому з іще більш руйнівними наслідками для економіки і суспільства.

Отже, для цього потрібні кошти: за оцінками експертів, мінімум 20 млрд. євро на рік. Де їх взяти? На приплив зовнішніх інвестицій розраховувати марно. Загальна сума державного і корпоративного боргу вже становить близько 100 млрд. доларів, або більше 60% ВВП країни. Позичальники борги своєчасно не повертають або ж реструктуризовують їх на подальший термін, що стримує, безперечно, прихід в Україну нових іноземних інвесторів. Отже, це джерело надходжень в економіку є ненадійним, хіба що держава може отримати деякі надходження до бюджету, якщо вирішить продати Укртелеком, Одеський припортовий завод та ще декілька привабливих об'єктів.

Далі варто оцінити потенціал внутрішніх інвестицій.

Понад 60% становлять кошти самих підприємств, Однак криза 2008–2009 років виснажила їх, різко зросла кількість збиткових видів діяльності і впала прибутковість. Тобто й це джерело самоінвестування пересохло.

Наступним джерелом можуть бути кредити банків. Проте більшість їх в умовах кризи самі переймаються тим, як вижити, повернути позики, аніж тим, як кредитувати економіку. Масове згортання кредитування і висока ціна кредитних ресурсів (понад 25% річних) призвели до вимивання обігових коштів підприємств, тому існує загроза, що криза може перейти у затяжну форму депресії, а не економічного відновлення і зростання.

Нарешті, ще одне важливе джерело підтримки діяльності економіки — кошти громадян. Цей ресурс також різко скоротився. Фонд оплати праці, за підрахунками, торік зменшився на 40 млрд. грн., реальна заробітна плата за 10 місяців 2009 року знизилася більш як на 10%, збідніле населення стало менше купувати і споживати, практично припинивши інвестування в житлове будівництво і цінні папери.

Отже, найголовніше: як розірвати це коло? Ставити суспільно правильні, але реально нездійсненні завдання щодо підвищення добробуту громадян, тобто стати на шлях популізму?

Під час переговорів на національному рівні з урядом, об'єднаннями роботодавців по визначенню розміру мінімальної заробітної плати в бюджеті на 2010 рік Федерація профспілок України порушувала питання про необхідність підвищення рівня заробітної плати як вкрай необхідного засобу для збільшення внутрішнього платоспроможного попиту громадян, наполягаючи на тому, що це послужить зростанню пенсій і посиленню соціального захисту малозабезпечених верств населення, завдяки збільшенню відрахувань до Пенсійного фонду та бюджету через податки з доходів фізичних осіб, а також позитивно вплине на зменшення видатків на соціальний захист малозабезпечених громадян через скорочення їх кількості. Таким чином вирішуються дві проблеми: через підвищення попиту стимулюється виробництво та сфера послуг і, водночас, підвищується соціальна захищеність громадян від кризи. Це немалі кошти, що увіллються в економіку: сукупно фонд оплати праці, пенсійні та інші соціальні та страхові виплати становитимуть більш як 500 млрд. грн. Іноземні інвестиції будуть на порядок менші. Але надзвичайно важливо, щоб ці кошти спрямовувалися населенням на купівлю товарів вітчизняного виробництва, інакше кредитуватиметься економіка інших країн. Щоб цього досягти, потрібно підвищувати якість і конкурентоспроможність вітчизняних товарів, застосувати державне регулювання і стимулювання виробників.

Принагідно варто сказати про те, що ідея випереджаючого зростання доходів належить не нам. Так діяли в повоєнній Європі та в 60–70-ті роки, коли країни втрачали свої колонії і разом з цим ринки збуту продукції. Щоб не згортати виробництво, підприємці та державні органи свідомо йшли на підвищення рівня доходів темпами вищими, ніж зростання економіки. Такий прийом використовується в деяких країнах і зараз для стимулювання споживчого кошика в період світової кризи, видаючи населенню додаткові кошти на придбання вітчизняних автомобілів, оплату відсотків за іпотечними кредитами тощо.

На превеликий жаль, уряд і роботодавці не підтримують ініціативу профспілок про підвищення доходів громадян: перший — через недостатність коштів у бюджеті, другий — через фінансові труднощі внаслідок скорочення обсягів виробництва, незважаючи на те, що, за підрахунками фахівців ФПУ, підвищення зарплати вигідно державі, бо з кожної виплаченої гривні через систему податків і зборів до бюджету повертається 42 копійки. Втрачають і підприємці, бо низька платоспроможність громадян гальмуватиме попит на продукцію і послуги, що консервуватиме стагнацію.

Парламент, скоріше під виборчі перегони, підтримав позицію профспілок, прийнявши 20 жовтня 2009 року Закон України «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної зарплати». За цим законом з 1 січня 2010 року мінімальна заробітна плата в країні становить 869 гривень. Це нижче реального прожиткового мінімуму, обчисленого згідно із законодавством (відповідно 872 та 965 грн.), проте й ці гарантії оплати праці не реалізуються ні урядом, ні через Єдину тарифну сітку оплати праці 3,7 млн. працівників бюджетної сфери, ні бізнесом у приватному секторі через механізми, що визначені Генеральною, галузевими угодами і колективними договорами. Підприємці спостерігають за тим, чи зробить держава суворими умови щодо виконання ними ухваленого закону.

Федерація профспілок України за цих умов, обговоривши ситуацію на засіданні ради в листопаді минулого року, ухвалила рішення оголосити передстрайкову готовність для захисту законних прав працівників на гарантований державою мінімальний розмір оплати праці. Мандат на рішучі дії профспілкам надали учасники Всеукраїнської акції протесту проти бідності, що відбулася в усіх регіонах України в жовтні минулого року. Про вимоги профспілок інформований Президент України, Верховна Рада України і Спільний представницький орган сторони роботодавців.

Від Президента України отримано позитивну реакцію, що виражається в необхідності розроблення та втілення в життя довготермінової Державної програми подолання бідності. Уряд запропонував розглянути вимоги ФПУ на засіданні тристоронньої соціально-економічної ради. Верховна Ради відреагувала, як відомо, ухваленням закону про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної зарплати і рішенням періодично заслуховувати звіти уряду про його виконання.

Федерація профспілок, оцінюючи кроки та дії вищих органів влади щодо її законних вимог, перебуває в стадії передстрайкової готовності, сподіваючись на підтримку конкретними діями усіх членських організацій, самих трудівників, на їхню готовність, зрілість і дійовість виконати головну історичну місію — захистити трудові, соціально-економічні права та інтереси трудящих.

Вважаємо, що всім суб'єктам соціального діалогу потрібно виходити з того, що закон від 20 жовтня 2009 року встановив нові державні соціальні гарантії оплати праці і його потрібно виконувати на всіх підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності і підпорядкування. Платити менше є злочином з усіма наслідками. Однак, не всі підприємства фінансово спроможні ввести нові ставки зарплати, виходячи з розміру мінімальної заробітної плати більшої на 120 % для працівника першого тарифного розряду, як це передбачено Генеральною угодою. На такі випадки стаття 14 Закону України «Про оплату праці» допускає тимчасову, не більше 6 місяців оплату праці, нижчу від визначеної Генеральною, галузевими чи регіональними угодами, але не нижчу від державних гарантій оплати праці. Конкретний термін має встановлюватися сторонами колективного договору в результаті переговорів між роботодавцями і профорганізацією за наявності об'єктивних підстав.

Що ще потрібно зробити соціальним партнерам у 2010 році?

Перше: необхідно завершити найближчим часом оновлення споживчого кошика , склад якого не переглядався з 2000 року, хоча це має робитися не рідше одного разу на п'ять років. Треба провести об'єктивні розрахунки величини прожиткового мінімуму на 2011 рік і через переговорний процес «уряд-працедавці-профспілки» внести на розгляд парламенту узгоджені пропозиції щодо розмірів мінімальної заробітної плати, пенсій, інших гарантованих державою соціальних виплат і допомоги. Це має бути завершено не пізніше червня 2010 року, до прийняття парламентом Бюджетної резолюції.

Профспілкова сторона сподівається, що якнайшвидше у 2010 році сторони соціального діалогу проведуть переговори й укладуть Генеральну угоду на 2010–2012 роки, що дозволить консолідувати зусилля органів виконавчої влади, працедавців і профспілок на подолання залишкових кризових явищ в економіці і забезпечить спільну роботу для динамічного розвитку вітчизняного виробництва, створення високопродуктивних робочих місць, умов для гідної праці і життя, на які заслуговує працелюбний народ України.

**Підготував до друку Тарас ЩЕДРИЙ**

ЕНЕРГІЯ МАЙБУТНЬОГО

# Діти малюють мирний атом

**У Южноукраїнську названо переможців традиційного конкурсу дитячих малюнків «Атом для миру та процвітання». У ньому взяли участь школярі міста-супутника АЕС. Організаторами заходу вже багато років є Южно-Українська атомна станція спільно з міським управлінням безперервної освіти та науки.**

Конкурс дитячої творчості стартував у листопаді минулого року, у грудні було визначено кращі роботи. Тоді ж мало відбутися урочисте нагородження юних художників, але в плани організаторів вніс зміни оголошений у зв'язку з епідемією грипу карантин. Тільки наприкінці січня автори кращих малюнків змогли отримати заслужені нагороди.

На конкурс було подано 90 робіт учнями шкіл, гімназії та позашкільних установ Южноукраїнська в трьох вікових групах. До складу журі входили професійні художники, представники відділу роботи з громадськістю ВП ЮУАЕС і міського управління освіти. При виборі кращих малюнків оцінювалися художній рівень, майстерність виконання, відповідність темі конкурсу, відображення ролі атомної енергетики в житті держави, оригінальність і своєрідність мислення. Члени журі відзначають, що їм нелегко було впоратися з поставленим завданням — гарних малюнків було дуже багато, тож призові місця хотілося присудити не одному, а декільком учасникам.

Переможницею серед наймолодших конкурсантів (вікова група 7–10 років) стала вихованка міського центру соціально-психологічної реабілітації дітей «Соціальний готель» Інна Шпотенко, яка представила на конкурс роботу «Життя атома». Малюнок Інни вразив журі незвичністю підходу і космічною загадковістю.

Друга переможниця (вікова група від 11 до 14 років) — Анастасія Юрковська — добре відома южноукраїнським цінителям дитячого художнього таланту. Вона неодноразово входила до числа переможців і призерів конкурсу дитячої творчості. Цього разу вона представила на суд журі роботу «Дерево життя», яку й визнано кращою в середній віковій групі.

Над малюнком Сергія Юришинця (група 15–17 років) члени конкурсної комісії дискутували довго. Одним робота подобалася, іншим була не до кінця зрозуміла ідея. Сам автор пояснив її так: «Я зобразив будинок, який дає нам світло, радість, тепло та затишок, а дорога, що піднімається вгору, веде нас до майбутнього». Після ретельного обговорення члени журі дійшли єдиної думки, визнавши роботу С. Юришинця кращою в старшій віковій групі.

Спонсором конкурсу вже багато років є атомна станція. Окрім 9 основних призерів (перше, друге та третє місця в трьох вікових групах), пам'ятними подарунками нагороджуються й інші учасники художнього конкурсу, а також педагоги, що їх підготували. Цього року заохочувальними призами відзначено близько 50 юних художників. Окрім подарунків практикуються й інші способи заохочення. Так, минулого року кращі художні роботи южноукраїнських школярів стали сторінками барвистого настільного календаря.

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ ВП ЗАЕС: ОРГАНІЗАЦІЯ ДУХОВНО-КУЛЬТУРНИХ ПОТРЕБ СПІЛЧАН

# ПРОГРАММЫ В СТИЛЕ РЕТРО...

## В культурно-деловом центре «Молодежный» прошла очередная, но первая в этом году, встреча пенсионеров Запорожской АЭС в клубе «Огонек»

**Душа радуется, глядя на пенсионеров ОП ЗАЭС, — веселые, независимые, энергичные, у каждого море увлечений, приятных обязательств. Они довольны жизнью, потому что востребованы в своих семьях и почитаемы предприятием. Администрация, профсоюзный комитет ОП ЗАЭС всегда уделяют внимание своему персоналу, и обязательно тем, кто уже на заслуженном отдыхе.**

— Те, кто работал на Запорожской АЭС, всегда будут оставаться работниками нашего предприятия потому, что на нем продолжают работать ваши дети, внуки, — обратилась к «огоньковцам» заведующая музеем трудовой славы ОП ЗАЭС Татьяна Христиченко. Она рассказала гостям о последних событиях, которые произошли на атомной станции, показала новые экспонаты музея.

В этот раз «Огонек» встречал пенсионеров восьми цехов ЗАЭС. Их приветствовали замы по работе с персоналом подразделений, председатели цеховых комитетов.

Работники КДЦ «Молодежный» обратили внимание, что «огоньковцам» нравятся программы в стиле ретро, и в этот раз, используя технические элементы, которыми снабжен дискозал после ремонта, подготовили программу под названием «Кинопанорама». «Огоньковцы» с удовольствием вспоминали реплики из популярных фильмов: «Бриллиантовая рука», «Операция Ы», «Иван Васильевич меняет профессию», угадывали мелодии.

Работники культурно-массового отдела говорят, что каждая программа — это детище совместного труда всех, кто трудится в КДЦ «Молодежный». Культурно-массовый отдел разрабатывает сценарий, солисты, согласно теме, подбирают репертуар... В общем, у каждого свое поле деятельности, а в результате в копилке КДЦ уже немало интересных программ: «Ярмарка», «Вечорныци», «Городской романс»...

А дальше были танцы... Вы знаете, современные пенсионеры уважают диско!

**Юлия ТКАЧУК**

# «Зимняя удочка — 2010»

**То, что для многих работников атомной станции рыбалка — на первом месте среди увлечений, не секрет, но никто и не предполагал, что настолько! Это показали соревнования по зимней рыбной ловле «Зимняя удочка — 2010».**

Практически во всех номинациях на 1-м месте — работники ЗАЭС! А то, насколько яростно велась борьба, убедительно демонстрирует число участников. Их было 210! Вот так энергодарцы любят рыбачить, несмотря на мороз, ветер, холод и прочие недостатки. А может, в этом и есть прелести зимней рыбалки?

На первом месте за самый весомый улов — работник цеха тепловых подземных коммуникаций Николай Терехов (вес 4900 г). На втором — работник гидротехнического цеха — Виктор Романов (4800 г), на третьем — работник энергоремонтного подразделения — Григорий Цыс (3780 г).

В специальной номинации «За самую редкую рыбу» победил работник ЭРП Владислав Петрихин, поймавший рыбу — иглу.

В специальной номинации «За самую большую рыбу» победил Николай Терехов, поймавший карпа длиной 47,5 см. А вот в номинации «За самую маленькую рыбу» победителем стал пенсионер Григорий Сурмай, поймавший рыбу длиной 5,5 см.

В номинации «За самый большой рыбацкий стаж» — 70 лет, чествовали пенсионера Михаила Исакова. Он ходит на рыбалку и в будни и в праздники. И эти соревнования не пропустил, хотя в этот день ему исполнилось 75! А вот самым молодым рыбаком на соревнованиях был семилетний Никита Окатенко.

СПІЛЧАНИ — ЕНТУЗІАСТИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

# АТЛЕТ З ПЛЕМЕНІ ГЕРАКЛА

**Інструктор-методист спорткомплексу «Енергетик» ВП ХАЕС Аркадій Бухтійчук у такому виді спорту, як пауерліфтинг, давно не новачок. Він має звання майстра спорту міжнародного класу і останнім часом вдало виступає на змаганнях високого рангу. Принаймні на міжнародному турнірі з жиму штанги лежачи, який відбувся наприкінці минулого року в Луцьку, йому не було рівних у вазі до ста кілограмів. Він тричі успішно підіймав штангу. Спочатку 250 кілограмів, потім 260 і, зрештою, — 267,5 кілограма, які й принесли йому перемогу. У змаганнях взяли участь 20 найсильніших чоловіків з України, Росії, Сполучених Штатів Америки та Молдови.**

— Цікаво, що організатор цих змагань міський голова Луцька Богдан Шиба, який ще в лютому 2009 року сам брав участь у чемпіонаті України з жиму лежачи. І тоді поза конкуренцією у ваговій категорії до 90 кілограмів був Аркадій, який підкорив штангу вагою у 250 кілограмів.

***Довідка:** жим лежачи — базова вправа. Той, хто виконує вправу, лягає на лавку, опускає гриф штанги до торкання грудьми і піднімає її до повного випрямлення в суглобах. Екіпіровка значно підвищує результати спортсменів, виступаючи додатковим амортизатором.*

Після завершення чемпіонату України відбувся конгрес Всеукраїнської організації пауерліфтингу, який обрав керівний склад організації. Президентом став генеральний директор українського представництва фінського підприємства «Cargotech» Сергій Павленко. Першим віце-президентом Артем Степаненко з Києва, а віце-президентами Олександр Котлубей та Аркадій Бухтійчук.

Найбільшого успіху за історію виступів на міжнародній арені Аркадій досяг у Хельсінкі, де відбувся 2005 року чемпіонат світу з цього «сильного» виду спорту. Бронзова медаль за триборство — вагомий результат атлета. Якщо зауважимо, що у жимі лежачи він тоді підкорив 215 кілограмів, то спостерігається загальний прогрес у цій дисципліні (однак зважимо на екіпіровку).

Нетішинець боровся в Хельсінкі за перемогу і в тактичній боротьбі змушений був задовольнитися бронзою: його головний конкурент — росіянин — обійшов Аркадія на десяток кілограмів, і, як мовиться, все справедливо. А от німець став другим лише за рахунок власної меншої ваги. Аркадію підкорилися 360 кг у присіданні, 215 — у жимі лежачи та 310 — у становій тязі.

— Це мій перший чемпіонат світу, — поділився тоді враженнями спортсмен з автором цих рядків. — Я задоволений результатом і, власне, кондиціями, яких досяг під час тренувань. Відчуваю, що можу сперечатися за найвищі нагороди. Дуже вдячний за це заслуженому тренеру України Сергію Рижуку. Він допоміг поставити техніку, а його поради під час змагань були такими, що привели мене на п'єдестал.

Нині Аркадій сам тренує пауерліфтингерів Нетішина, адже Сергій Рижук потяжів до Кам'янця-Подільського. На змаганнях з цього виду спорту в залік Спартакіади Атомпрофспілки нетішинці рідко обходяться без першого місця.

Свого часу імена Андерсона, Власова, Жаботинського, Новака, Алексєєва, — великої плеяди спортсменів, що підкоряли штангу, — промовлялись з придиханням і надзвичайною повагою. Звичайно, пауерліфтинг — це особлива гілка важкої атлетики, але кожен, хто полюбляє «залізну гру», має право говорити, що він з племені Геракла, оспіваного міфами.

**Віктор ГУСАРОВ**

# Амбітна мета волейболістів «ХАЕС–НАЕК»

**Волейбол тривалий період займав першість у світі за кількістю учасників, випереджаючи всіма улюблений футбол. Це демократичний вид спорту, захоплюючий, такий, що розвиває координацію рухів тощо. Не дивно, що він давно культивується в Нетішині. Але останнім часом цей вид спорту «підріс» у результатах. І це заслуга насамперед тренера Василя Мазурова, який працює з командою. В її складі п'ять працівників ВП ХАЕС — Андрій Орловський, Ігор Нікітчук (обидва з енергоремонтного підрозділу), Андрій Олендер (транспортний), та представники спорткомплексу станції Сергій Харченко і Сергій Кузьмінчук.**

У першому своєму сезоні команда волейболістів «ХАЕС-НАЕК» розпочала боротьбу за шлях до вершин у аматорській лізі чемпіонату України. І старт був вдалим: друге місце та перехід в першу лігу. Наступний сезон: волейболісти з Нетішина увійшли до трійки призерів і отримали право виступати у вищій лізі. З-поміж 12 команд перший сезон нетішинці завершили на 9-й позиції. У 2009-му відбулося сходження до п'ятої позиції. Ріст помітний і промовистий.

2009 року волейболісти стартували напрочуд вдало. В м. Сокаль, що на Львівщині, відбувся перший тур змагань, у якому зійшлися команди групи «А» та групи «Б». Нетішинці, граючи з чемпіоном аматорської ліги черкаською «Золотоношею», поступилися з рахунком 3:2, хоча перші дві партії виграли. Не вистачило досвіду. Але характеру команді не позичати. З бронзовим призером першості котовською «Бірзулою» перипетії були на користь наших волейболістів: 3:1. Далі цей рахунок дуже полюбився команді Мазурова. Вони здолали з тим самим рахунком призерів дефолімпійських ігор, срібних призерів чемпіонату України команду «Інваспорт» з Житомира. Поступився нашим волейболістам і миколаївський «Водоканал».

Як кажуть, азарт приходить під час гри. Тепер команда намітила амбітну мету потрапити до числа призерів вищої аматорської ліги.

**Віктор ПАВЛОВ**

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: 496-52-98

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована у ПП «Трейд інформ»: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна